

ВПЛИВ ПАРАЗИТОЦЕНОЗУ НА ОРГАНІЗМ СОБАКИ: АНАЛІЗ КЛІНІЧНОГО ВИПАДКУ

О. Турченко

olga.turchenko.vet@gmail.com

Сумський національний аграрний університет, м. Суми, Україна

Проблемою складного паразитоценозу, викликаного різними за таксономічними категоріями збудниками (кровопаразитами і бактеріями), є недостатня дослідженість механізмів їх спільного патогенезу, який в більшості випадків обумовлює набагато важчий перебіг хвороби, ніж при зараженні тварини одним з цих збудників. Вивчення патогенезу цього паразитоценозу та його впливу на організм собак є актуальним, оскільки постановка діагнозу у такому випадку становить певні труднощі через подібну симптоматику цих хвороб і було метою цієї роботи.

Дослідження проводили на базі приватної клініки ветеринарної медицини «Ветсервіс» (м. Суми) та серологічного відділу Сумської регіональної державної лабораторії державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів. У ході роботи використовувались епізоотологічний, клінічний, мікроскопічний, гематологічний, біохімічний, ультразвуковий та серологічний методи. Об'єктом дослідження була хвора на лептоспіроз та бабезіоз собака і її кров.

Клінічний випадок стався у жовтні 2018 р. До клініки ветеринарної медицини «Ветсервіс» у м. Суми надійшов на лікування собака: метис кокер-спанієля, самець, вік 6 років, маса — 15 кг, невакцинований. Власники скаржилися на відмову собаки від їжі, фізичну слабкість, блювоту та діарею, а також відсутність діурезу вже 2 доби поспіль; за тиждень до цього вони зняли з тварини іксодового кліща. Дані огляду: температура — 39,4 °С, видимі слизові оболонки та шкіра яскраво-жовтого кольору, живіт збільшений і болючий при пальпації. Було проведено біохімічне та клінічне дослідження крові тварини, які показали підвищення рівня білірубіну у більш ніж 150 разів понад норму (б.з. — 1069,8, б. п. — 454,8, б. н. — 615), а також рівнів печінкових трансаміназ (АСТ — 377, АЛТ — 128, ЛФ — 200) і метаболітів (креатинін — 714, сечовина — 78,7) у десятки разів, що свідчить про ураження печінки та нирок; протеїнопенію (з. б. — 43, а. — 21, г. — 22), гемоглобінопенію (98), еритро- (3,67) та тромбоцитопенію (41) — маркери ураження червоної крові та печінки; моноцитоз (17), зсув лейкоцитарної формули вліво (п/я н. — 15) та підвищення ШОЕ (65), що є ознаками запального процесу та бактеріальної інфекції в організмі. УЗД органів черевної порожнини візуалізувало у печінці та нирках зміни, характерні для запального та деструктивного процесів в паренхімі, розширення воротної вени та наявність вільної рідини у черевній порожнині. При мікроскопії мазків крові, забарвлених за Романовським, було виявлено бабезії, а в РМА у сироватці крові собаки було виявлено антитіла до *L. interrogans* var. *icterohaemorrhagiae* у титрі 1:200. Тварині було проведено лапароцентез з краплинним відбором асцитичної рідини, введено уретральний катетер для заміру діурезу, призначено внутрішньовенне краплинне введення «Гекодезу» для регідратації та підвищення тиску в ниркових капілярах, щоб індукувати фільтрацію крові в нирках, а також 0,9 % NaCl з 40 % глюкозою, внутрішньовенне введення «Гептралу» та «Гепатоджект», внутрішньом'язове — «Канавіту» та «Цефтіокліну», підшкірне — «Піростопу», «Дексаметазону» та В₁₂. Щоденно 5–6 разів на добу проводили клізми з лактулозою як кишковий діаліз. Попри заходи інтенсивної терапії, через 5 днів собака помер, оскільки діурез становив не більше 50 мл сечі на добу.

Мішенями для лептоспір і бабезій стали печінка, нирки і система крові, що викликало тяжкий перебіг хвороби та відмову органів, одночасно уражених збудниками.